

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1514/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари АА као правног следбеника пок. ББ бившег из ..., чији је пуномоћник Сафет Чоловић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Љубодраг Станковић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Емил Хркаловић, адвокат из ..., ради утврђења својине и предаје непокретности, одлучујући о ревизији АА као правног следбеника пок. ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3391/19 од 15.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији АА као правног следбеника пок. ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3391/19 од 15.08.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија АА као правног следбеника пок. ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3391/19 од 15.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 717/16 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је правни претходник тужиоца власник дела кат.парцеле бр. .. уписане на његово име у Листу непокретности бр. .. КО ..., у мерама и границама ближе означеним овим ставом изреке, што су тужени дужни признати, као и да се тужена ВВ обавезе да уклони ограду, пољски нужник, септичку јаму и шупу ближе описане овим ставом изреке, као и све засаде са наведеног дела непокретности. Ставом другим изреке, обавезан је правни претходник тужиоца да туженом ГГ накнади трошкове поступка у износу од 61.500,00 динара, а туженој ВВ у износу од 91.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3391/19 од 15.08.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе правног претходника тужиоца и туженог ГГ и потврђена је првостепена пресуда.

Против наведене пресуде донете у другом степену, АА као правни следбеник иза пок. ББ је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/20).

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а према ставу 2. о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији.

Оцена о основаности захтева за тражену заштиту условљена је утврђеним чињеничним стањем. У овој правној ствари нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Овај суд имао је у виду да се ревизијом указује на другачије одлуке другостепеног суда, али је нашао да је то без утицаја на одлуку у овој правној ствари. Другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Ради наведеног, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.08.2013. године. Назначена вредност предмета спора је 150.000,00 динара. Првостепена пресуда којом је одлучено о тужбеном захтеву донета је 24.01.2019. године, а другостепена пресуда донета је 15.08.2019. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**